

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.849/3
VAN 5 JULI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 16 juni 2011 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering “tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden”, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, teneinde deze aan te passen in het licht van recente decretale wijzigingen.

3. De meeste bepalingen vinden *prima facie*¹ rechtsgrond in de in het eerste en het tweede lid van de aanhef aangehaalde bepalingen.

Daarnaast dient voor artikel 94 van het ontwerp rechtsgrond te worden gezocht in artikel 11 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, alsmede in artikel 10, § 4, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, gelezen in samenhang met artikel 7, derde lid, van dat decreet.

Voor de artikelen 11 tot 24 en 28 tot 31 van het ontwerp lijkt geen uitdrukkelijke rechtsgrond voorhanden te zijn, maar die artikelen kunnen worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met de artikelen 11 en 12 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

¹ Binnen de hem toegemeten termijn en gelet op het hoge aantal aanhangige, aan een termijn gebonden adviesaanvragen, heeft de kamer geen diepgaand onderzoek kunnen verrichten omtrent de rechtsgrond voor de talrijke en zeer punctuele wijzigingsbepalingen die het ontwerp bevat.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen werd opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, voege men aan de aanhef een lid toe (dat het eerste lid wordt) waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, alsmede een lid (dat het derde lid wordt) waarin wordt verwezen naar de artikelen 7, derde lid, en 10, § 4, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 en een lid (dat het vierde lid wordt) waarin wordt verwezen naar artikel 11 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Artikelen 8 en 9

5. De ontworpen artikelen *3bis* en *3ter* van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden worden opgenomen in hoofdstuk II van dat besluit, dat betrekking heeft op de subsidiebelofte, terwijl ze een meer algemene draagwijdte hebben. Zij worden derhalve beter, als de artikelen *2bis* en *2ter*, opgenomen in hoofdstuk I van dat besluit.

6. In het ontworpen artikel *3ter* van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 (artikel 9 van het ontwerp) worden een aantal gevallen omschreven waarin een ongeoorloofde verwantschapsband bestaat tussen de (rechts)persoon die eigenaar is van de gronden waarop de voorziening zal worden opgetrokken en de (rechts)persoon die initiatiefnemer is van de voorziening en derhalve de subsidie aanvraagt, en waarvoor een onweerlegbaar vermoeden geldt dat die band ongeoorloofd is. Aldus wordt een onderscheid in behandeling tussen eigenaars van de betrokken gronden onderling en tussen initiatiefnemers van voorzieningen onderling gemaakt. Al berust dat onderscheid op een objectief criterium en al kan er geen twijfel over bestaan dat ermee een wettig doel wordt nagestreefd, toch dienen de stellers van het ontwerp, mede gelet op het gegeven dat een beperking wordt aangebracht op de vrijheid van vereniging, voor elk van de in de genoemde bepaling bedoelde gevallen na te gaan of het

onweerlegbare karakter van het vermoeden niet verder reikt dan noodzakelijk is om de beoogde doelstelling te bereiken.

Artikel 112

7. Artikel 112 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van (niet: in werking treedt op) 1 juli 2011.

Zo het de bedoeling zou zijn die datum te behouden, dient eraan te worden herinnerd dat het verlenen van terugwerkende kracht aan verordenende bepalingen slechts onder bepaalde voorwaarden geoorloofd is, namelijk ingeval er voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Voor zover het gaat om puur terminologische aanpassingen die voortvloeien uit decretale wijzigingen, is er geen bezwaar tegen de retroactiviteit.

Wat de inhoudelijke wijzigingen betreft, zal inzonderheid dienen te worden nagegaan of ze geen nadelige invloed hebben op de situatie van de betrokkenen. Dit is met name het geval wanneer nieuwe of strengere procedurevoorwaarden worden opgelegd, of wanneer nieuwe of strengere voorwaarden worden gesteld voor het verkrijgen van investeringssubsidies of van een investeringswaarborg, zoals in de bepalingen betreffende de ongeoorloofde verwantschapsband het geval is.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS